

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جواد مرادی خبرنگار از افغانستان
۰۹ مارچ ۲۰۲۲

روز های تلخ زنان تحت حاکمیت طالبان در افغانستان

گروه تروریستی طالبان، متحدان و حامیان آنان در طول سالهای حاکمیت شان در افغانستان مرتکب جنایات بیشماری شده اند. از قتل های عام پی در پی بی گناهان و غیرنظامیان گرفته تا تخریب و به آتش کشیدن دارائی های عامه، دشمنی با فرهنگ و آثار تاریخی که منهدم کردن دو بت بامیان (صلصال و شمامه) از جمله کار نامه های سپاه طالبان در افغانستان می باشد. استبداد بالای اقلیت های قومی و مذهبی از دیگر خصوصیات حاکمیت طالبانی بودند که هزاره ها و سیک ها در این میان به دلیل اختلافات قومی مذهبی شان به طور مضاعف تحت ستم قرار می گرفت.

در این میان بیشترین آسیب ها متوجه زنان افغانستان بوده که طالبان، دو دهه قبل آنان را از اساسی ترین حقوق شان محروم کرده بودند. با بستن مکاتب به روی دختران و زندانی کردن آنان در خانه خواستند که آنها را از زندگی اجتماعی حذف و جلو کار و فعالیت های شان را بگیرند. پس از دو دهه دوره دموکراسی نسبی در افغانستان اینک دوباره طالبان بر افغانستان مسلط شده اند که بدون شک وضعیت زنان را به بحران کشانده و در معرض محدودیت های همه جانبه و بالاخره به حذف آنان از عرصه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شده اند.

اگرچه طالبان به رسانه ها گفته اند که حقوق زنان در چارچوب قوانین "شریعت اسلامی" رعایت خواهد شد. ولی سؤال اینجاست که چه تغییراتی نسبت به آن «شریعت اسلامی» که دو دهه قبل آن را بالای زنان تطبیق می کردند، آمده است؟ آیا زنان می توانند به آموزش و تحصیلات عالی دسترسی داشته باشند؟ آیا زنان می توانند در تصمیم گیری ها و فعالیت های سیاسی، اجتماعی فرهنگی و اقتصادی سهم داشته باشند؟

طالبان با عملکردهای شان در این چند روز اخیر ثابت کرده اند که شریعت شان همان شریعت بیست سال پیش است و با رفتار های غیر انسانی در برابر زنان در نقاط مختلف کشور به این سوالها پاسخ گفته اند: طالبان و شریعت طالبانی تغییر نکرده اند، تنها چند روز بعد از ورود شان به کابل، طالبان مانع حضور کارمندان زن در دفاتر و رسانه ها شده

اند، استادان زن را از دانشگاه‌ها اخراج کرده‌اند، در موارد مختلف زنان را به خاطر نپوشیدن برقع و بیرون رفتن بدون محرم (مرد) مورد ضرب و شتم قرار داده‌اند و حتا زن را به خاطر نداشتن برقع تیرباران کرده‌اند. زنان افغانستان در سالهای اخیر نظام جمهورییت در عرصه‌های حقوق بشر، آموزش و پرورش و رشد نهاد های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی، به ویژه مشارکت در مذاکرات صلح، فعالیت کرده و دستاوردهای چشمگیری داشته‌اند. چه باید کرد؟

زنان افغانستان برای حفظ دست آورد های دو دهه اخیر و به دست آوردن نقش شان در جامعه باید از هیچ گونه سعی و تلاش دریغ نوزیده، اجازه ندهند تا تجربه تلخ زندگی زیر شریعت طالبانی تکرار شود. نباید آرام و منتظر بمانند که طالبان چه حکمی برای سرنوشت ما تعیین می کنند.

زنان نباید خود شان را در چهار دیواری محصور کنند؛ روزانه در شهرها و مکانهای عمومی تردد کنند و در محل کارشان حاضر شوند تا حضور شان را نشان بدهند و به طالبان بفهمانند که زنان امروز، زنان دو دهه پیش نیستند.. زنان افغانستان، چه در داخل و چه در خارج، باید شبکه های ارتباطی ایجاد کرده و از طریق آن با همدیگر هماهنگ و همکار باشند و با نهادهای حقوق بشری و فعالان حقوق زنان در کشورهای مختلف ارتباط برقرار کنند. این هماهنگی و همکاری می تواند ملل متحد و دولت های کشور های میزبان را وادار کند تا از حذف زنان افغانستان جلوگیری و به آنان کمک کنند.

آن زنان افغانستان که در بیرون از کشور زندگی می کنند نباید زنان داخل کشور را فراموش کنند، از طریق برگزاری کارزارهای آنلاین صدای آنها باشند. آگاهی دهی از وضعیت ناگوار زنان در افغانستان یکی از مهمترین وظایف همه ماست. فعالان، به ویژه فعالان خانم، به هر زبانی که تسلط دارند از وضعیت زنان در افغانستان بنویسند و ترجمه کنند و نگذارند که زنان افغانستان بیشتر از این رنج ببرند و کاملاً در حاشیه کشانده شوند. با استفاده از تکنولوژی های نوین، زنان داخل افغانستان نگذارند که ظلم و ستم بر آنها از دید جهان پنهان بمانند.